

Μεγάλη Παρασκευή 2013

Εἶναι Μεγάλη Παρασκευή!

Ὁ ἐνανθρωπήσας Παντοδύναμος Θεός Λόγος, πού ἐξουσιάζει τά σύμπαντα, **σιωπᾶ**.

Σιωπᾶ μπροστά στήν κακία τῶν ἀνθρώπων.

Σιωπᾶ μπροστά στήν ἀδικία, στό μίσος, στό φθόνο, στήν ἄγνοια.

Ἄν μιλήσει, θά τοὺς ἀποστομώσει, θά τοὺς κατατροπώσει, θά τοὺς κατανικήσει.

Δέν χρησιμοποιεῖ, ὅμως, τήν πανίσχυρη **Δύναμή του** ἀλλά τήν παντοδύναμη, ἄπειρη, **Ἀγάπη του**.

Δέν θέλει νά συντρίψει τοὺς ἐχθρούς του, ἀλλά νά ἀναστήσει τοὺς πεπτωκότες. Γι' αὐτό ἄλλωστε ἔγινε ἄνθρωπος! Ὅμως,

Οἱ μαθητές δέν κατάλαβαν ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

Ὁ Ἰούδας τόν πουλάει, τόν προδίδει.

Οἱ μαθητές τόν ἀφήνουν μόνο του.

Ὁ Πέτρος τόν ἀρνεῖται.

Οἱ Ἀρχιερεῖς τόν κατηγοροῦν, τόν συκοφαντοῦν, τόν ἐμπαίζουν, τόν εἰρωνεύονται.

Ἕνας δοῦλος τόν ραπίζει τὴν ὥρα τῆς παράνομης δίκης.

Οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυροῦν.

Οἱ ἄδικοι Φαρισαῖοι τόν κρίνουν καί τόν καταδικάζουν.

Οἱ ὄχλοι παρασυρμένοι καί ἀγνώμονες φωνάζουν νά σταυρωθεῖ.

Ὁ Πιλάτος τοῦ λέει ὅτι ἔχει τήν ἐξουσία νά τόν ἀπολύσει ἢ νά τόν σταυρώσει.

Ὁ λαός ζητάει νά ἐλευθερωθεῖ ὁ Βαραβᾶς.

Οἱ στρατιῶτες τόν ραβδίζουν, τόν μασιγώνουν, τόν φτύνουν, τόν ἐμπαίζουν.

Οἱ δήμιοι τόν σταυρώνουν.

Κάποιος στρατιώτης τοῦ προσφέρει ξύδι ἀναμιγμένο μέ χολή.

Ὁ ἕνας συσταυρωμένος ληστής Τόν βλασφημεῖ.

Οἱ ἀρχιερεῖς τόν προκαλοῦν νά κατεβεῖ ἀπ' τὸ Σταυρό.

Οἱ ἄνθρωποι, ἀγαπητοί μου, κινοῦνται ἔτσι, παρασυρμένοι ἀπό τὸν ἀρχέκακο καί υπερήφανο Σατανᾶ. Ἐκεῖνος τοὺς χρησιμοποιεῖ, διότι θέλει νά μάθει ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς καί τί σκοπεύει νά κάνει.

Θέλει νά δεῖ πόσο δυνατός εἶναι, πόσο υπάκουος εἶναι στὸν Θεό. Τὸν πειράζει ποικιλοτρόπως, τὸν δοκιμάζει, τὸν προκαλεῖ. Μέ τήν ἀγιότητά

του ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶναι ὁ πῶς μεγάλος ἐχθρός, καί θέλει νά τόν ἐξουδετερώσει.

Ὁ Ἰησοῦς, ὅμως, δέν πρέπει νά νικηθεῖ, ὅπως οἱ πρωτόπλαστοι στὸν ἀρχαῖο Παράδεισο. **Πρέπει, μιά γιὰ πάντα, νά νικήσει τὸν Διάβολο, τήν ἁμαρτία, τὴ φθορά καί τὸν θάνατο.**

Γι' αὐτὸ κινεῖται ἀντίθετα ἀπ' ὅ, τι κινήθηκαν οἱ πρωτόπλαστοι. Ἐκεῖνοι ἀνυπάκουσαν στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς γίνεται **«ὕπῃκοος»** Θεοῦ, **«ὕπῃκοος μέχρι σταυροῦ»**. Καί ἔτσι, γίνεται ὁ νέος γενάρχης τῆς ἀνθρωπότητας. Εἶναι ὁ νέος Ἀδάμ, εἶναι ὁ ὄντολογικός **Σωτήρας**.

Ὦντας ἀναμάρτητος, ὁ Διάβολος δέν ἔχει καμμία ἐξουσία ἐπάνω του, δέν μπορεῖ νά τόν βλάψει. Δέν μπορεῖ οὔτε νά τόν θανατώσει. Κι ὅμως, ὁ Χριστός δέχεται ἐκουσίως νά πάθει, νά

σταυρωθεῖ, νά πεθάνει, γιά νά ἀναστηθεῖ. Καί ἀναστεινόμενος, νά ἀναστήσει σύμπασα τήν ἀνθρωπότητα καί νά ἀφθαρτίσει ὅλη τήν κτίση.

Ὁ Διάβολος, διά τῆς δολίας ἀπάτης, ἔρριξε τόν Ἀδάμ. Ὁ Ἰησοῦς τώρα διά τῆς σιωπῆς ἀπατᾷ τόν Διάβολο, τόν καταργεῖ, καί ἐξοβελίζει τή φθορά καί τόν θάνατο. Γι' αὐτό βλέπουμε τόν Ἰησοῦ νά μή φανερώσει τήν ταυτότητά του. Νά μή φανερώσει τόν σκοπό του.

Σιωπᾶ, σίς ἄνομες καί κακοῦργες συμπεριφορές τῶν ἀνθρώπων.

Σέ ἓνα ὕμνο τῆς ἐκκλησίας ὁ Διάβολος μονολογεῖ καί λέει: «**Τρεῖς σταυρούς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καί ἓνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καί εἶπε τοῖς κάτω Ὡ λειτουργοί μου καί δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῆ καρδία μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καί διαρρήσομαι, τὰ ἔνδον μου πονῶ, τήν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου, μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καί ἀναγκάζομαι ἐξερευῆσθαι τόν Ἀδάμ καί τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ζύλω δοθέντας μοι· ζύλον γάρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.** Δηλ. γιατί πῆρα τόν Υἱό τῆς Παρθένου ἐδῶ στόν Ἄδην; Συνέφερε νά μὴν τόν ἔπαιρνα. Ὁ Σταυρός του μέ σκότωσε. Μοῦ πῆρε τόν Ἀδάμ καί ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πού εἶχα κρατούμενους.

Ὁ Χριστός πεθαίνει ἐπάνω στο Σταυρό. Πηγαίνει ὅπως ὅλοι οἱ ἀνθρώποι στόν Ἄδην.

Καί τώρα, πάλι **σιωπηλά**, ὁ Ἰησοῦς ἀνασταίνεται.

Ἐγινε σεισμός τό πρωί τῆς Κυριακῆς, τρίτης ἡμέρας ἀπό τήν ταφή τοῦ Χριστοῦ, ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τήν θύρα τοῦ μνήματος, ἀλλά τόν Ἰησοῦ δέν τό εἶδε κανεῖς πῶς ἀναστήθηκε.

Ἡ Ἀνάσταση, ἀγαπητοί μου, εἶναι **μυστήριον σιωπῆς**, τήν ὁποία καλούμαστε νά τήν πιστέψουμε ἐλεύθερα, χωρίς καμμία θορυβώδη πίεση.

Ὁ Χριστός μ' αὐτή τῆ θεϊκῆ σιωπῆ του, ἐργάσθηκε τῆ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄραγε ἂν θά μιλοῦσε, ποῖός θά μπορούσε νά τόν καταλάβει;

Ἡ **σιωπῆ του** μᾶς ἀφήνει ἐλεύθερους ἀκόμη καί νά τόν σταυρώσουμε, μέχρι καί νά ἀρνηθοῦμε τήν ὑπαρξή του.

Μά, ἂν δέν ὁμιλεῖ τό στόμα του, ὁμιλοῦν τά γεγονότα.

Μόνο ἓνας τυφλός καί κουφός δέν θά μπορούσε νά ἀντιληφθεῖ τό μέγεθος τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή γῆ.

Μόνο ἓνας ἀναίσθητος ἢ νεκρός δέν θά μπορούσε νά νιώσει αὐτή τήν αὔρα τήν πνευματική, πού ζωογονεῖ τόν ἀνθρώπο, τήν φύση, τά σύμπαντα.

Μήπως κανεῖς ἀκούει τόν ἐρχομό τῆς ἄνοιξης;

Μήπως κανεῖς ἀκουσε ποτέ τή στιγμή τῆς συλλήψεως τῶν ἀπείρων ζωικῶν ὀργανισμῶν;

Μήπως κανεῖς ἀκούει τή διεργασία τῆς πέψεως γιά τῆ διατήρηση τῆς ζωῆς, τῆ μεταφορά δισεκατομμυρίων τόνων νεροῦ ἀπό τίς ρίζες ὡς τό τελευταῖο κλαδί κάθε δένδρου, τήν ἔνωση τοῦ ὀξυγόνου μέ τό ὑδρογόνο γιά τῆ δημιουργία τῶν ὑδάτων στή γῆ;

Μήπως κανεῖς ἀκούει τά τόσα καί τόσα σιωπηλά μυστήρια τῆς φύσεως, πού εἶναι δίπλα μας;

Μέ τήν ἴδια σιωπῆ καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐργάσθηκε καί μᾶς πρόσφερε τῆ σωτηρία.

Μέ τῆ σιωπῆ τῶν παθῶν καί τοῦ Σταυροῦ μᾶς πρόσφερε τήν ἀνάσταση.

Μέ τήν **«ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ»** ἀναδημιουργία, θά μᾶς προσφέρει καί τήν αἰώνια Βασιλεία Του.

Ὅσοι ἔχουμε αὐτιά πνευματικά, μπορούμε νά ἀκούσουμε τῆ σιωπῆ τοῦ Χριστοῦ καί νά τόν δοξάσουμε ψάλλοντας τόν νικητήριο παιάνα.

*Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος!*

Μέ κάθε εὐχή καί εὐλογία, Καλή Ἀνάσταση
ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου